

2012-02-23

Rättslig styrning
Rättsenheten

Migrationsöverdomstolen uttalar sig angående frågan om bestämmelsen om hänsyn till barnets bästa i 1 kap. 10 § utlänningslagen kan tillämpas självständigt för att vägra uppehållstillstånd grundat på anknytning till make som dömts för grov brottslighet mot närstående (UM 5200-11)

Aktuellt ärende gäller en kvinnas och hennes minderårige sons rätt till uppehållstillstånd på grund av anknytning till man bosatt i Sverige trots att mannen dömts till fängelse för bl.a. sexuellt ofredande mot sin son.

Migrationsöverdomstolen uttalar inledningsvis angående möjligheten att vid prövningen beakta anknytningspersonensandel när paret är gifta eller sammanboende och konstaterar följande. Möjligheten enligt 5 kap. 17 § första stycket utlänningslagen att beakta om utlänningen eller utlänningens barn kan antas bli utsatt för våld eller för annan allvarlig kränkning om uppehållstillstånd skulle beviljas, är begränsad till att gälla endast då det är fråga om prövning av uppehållstillstånd enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1 utlänningslagen, d.v.s. uppehållstillstånd för en utlänning som har *för avsikt* att ingå äktenskap eller inleda ett samboförhållande. Någon motsvarande möjlighet att beakta denna risk finns inte när det är fråga om personer som redan är gifta eller sammanboende (5 kap. 3 § första stycket 1 utlänningslagen).

Migrationsöverdomstolen uttalar vidare om betydelsen av portalbestämmelsen i 1 kap. 10 § utlänningslagen om hänsyn till barnets bästa i aktuellt ärende och anför följande. Syftet med bestämmelsen är att den ska tillämpas så att hänsynen till barnets bästa genomsyrar tillämpningen av utlänningslagens bestämmelser. Den kan dock, enligt domstolens bedömning, inte tillämpas självständigt för att vägra uppehållstillstånd.

Migrationsöverdomstolen undanröjer således underinstansernas avgöranden och beviljar kvinnan och hennes son ett tidsbegränsat uppehållstillstånd, trots anknytningspersonensandel.